

T. Alkotmánybíróság

Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 22.	
FŐLAJTSZÁM	KEZDŐIRATON
Érkezett:	2022 -07- 11
PAPÍRALAPÚ	KEZDŐIRATON
PELDÁNY:	18
ÜGYSZÁM	FB-9/2022
UTÓIRATON:	

Előterjesztve az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék útján.

Budapest
Markó utca 27
1055

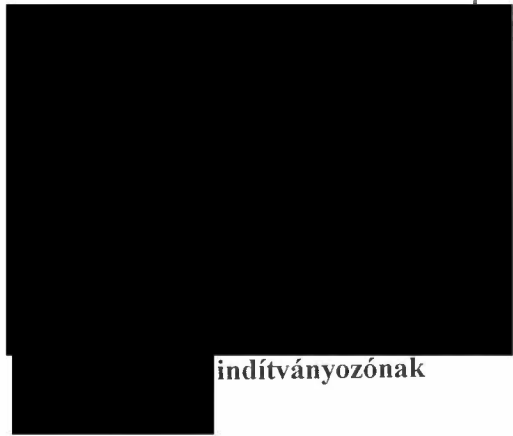
FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 9.	
1556 003 519 82 65	
FŐLAJTSZÁM	KEZDŐIRATON
Érkezett:	2022 -07- 07
PELDÁNY:	3
MELLÉKLET:	18
FŐLAJTSZÁM	1474/2019
UTÓIRATON:	

Alkotmányjogi panasz

5M.B. Ujsszm. 5M.B. 191/2022

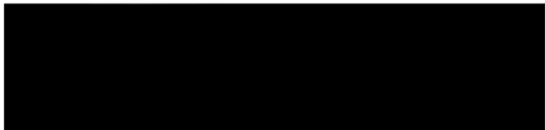
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 01772 - 0 / 2022
Érkezett:	2022 JÚL 29.
Példány:	1
Melléklet:	11 db
Kezelőiroda:	du

Papír alapú iratról készített másolat

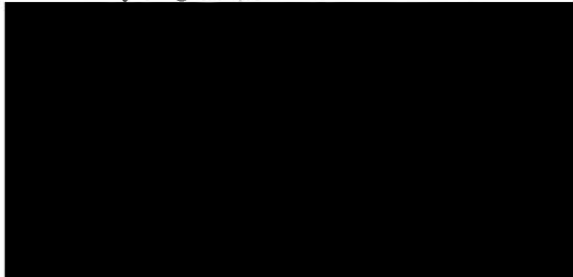

indítványozónak

jogi képv.:

dr. Gyalog Balázs ügyvéd

a Kúria Bfv.III.454/2021/8. számú végzésével szemben.

113.
06.17.0
T
XVIII és XIX

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

indítványozó (a

továbbiakban: **Indítványozó**), M/1 számon csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk:
dr. Gyalog Balázs ügyvéd

útján, a **Kúria Bfv.III.454/2021/8. számú végzésével szemben**, Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: **Alaptörvény**) 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: **Abtv.**) 27. §-a alapján, az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott Bfv.III.454/2021/8. számú végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani, és azt az Abtv. 43. § (1) bekezdésének megfelelően megsemmisíteni szíveskedjen.

Indokolás

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

1) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

a) A Fővárosi Főügyész helyettes KÜO 12495/2017/34. szám alatti vádiratában (M/2 [redacted]) I. rendű vádlottat a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és - figyelemmel a (2) bekezdés b) pontjára - a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadásának büntetével [redacted] II. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és - figyelemmel a (2) bekezdés b) pontjára - a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadásának büntetével, [redacted] III. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és - figyelemmel a (2) bekezdés b) pontjára - a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadásának büntetével vádolta meg.

Figyelemmel arra, hogy nevezett három terhelt a nyomozás során a Be. 407. § (1) bekezdés szerinti egyezségeket kötött a Fővárosi Főügyészszéggel, a Fővárosi Főügyész helyettes vádiratában indítványozta,

hogy a bíróság a Be. 424. § (2) bekezdésének a) pontja alapján hagyja jóvá a nevezett három terhelt és a Fővárosi Főügyészség által kötött egyezségeket.

b) A Fővárosi Főügyészhelyettes KÜO 12495/2017/49. szám alatti beadványában (M/3) – vádiraton kívül – indítványozta, hogy a Fővárosi Törvényszék a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény (Jszbt.) 2. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a 3. § (1) bekezdés c) pontja és 6. § (1) és (2) bekezdése alapján szabjon ki pénzbírságot az Indítványozóval szemben. A Fővárosi Főügyészhelyettes indokolásul előadta, hogy a Fővárosi Főügyészség 2019. november 20. napján KÜO. 12495/2017/34. számon vádiratot nyújtott be a Fővárosi Törvényszékre, melyben a terhelteket a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 291. § (1) bekezdésébe ütköző és – figyelemmel a (2) bekezdés b) pontjára – a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő önálló intézkedésre jogosult személy által, üzletszerűen elkövetett vesztegetés elfogadása büntetvével vádolta, amelyet [REDACTED] I. rendű vádlott tettesként, [REDACTED] I. rendű és [REDACTED] III. rendű vádlottak bűnsegédként követtek el. A vádirati tényállás értelmében a vádlottak egyértelműen az Indítványozó alkalmazottaiként jártak el, a jogtalan előny kérése és megszerzése a jogi személy tevékenysége körében történt, a cselekmény a jogi személy javára előny szerzését eredményezte, így a jogi személlyel szembeni büntetőjogi intézkedés alkalmazása indokolt és szükséges.

c) A Fővárosi Törvényszék a 2020. május 28. napján megtartott *előkészítő ülésen* meghozott 511.B.1474/2019/35. sorszámú ítéletében (M/4) az Indítványozóval szemben előterjesztett **büntetőjogi intézkedés alkalmazására irányuló indítványt elutasította.**

Az elsőfokú bíróság Indítványozót érintő – ténybelileg és jogilag helyes – döntésének indoka akként foglalható össze, hogy a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény (Jszbt.) 13. §-a alapján a jogi személlyel szembeni intézkedés alkalmazására – a terheltekkel szemben benyújtott – vádirat alapján, egységesen kerülhet sor. Ugyanezen jogszabály ad lehetőséget ettől eltérő eljárásra. Ilyen „eltérő eljárási módot” a Jszbt. 17. § (2) bekezdése határoz meg kizárólag. Mivel az ügyben tárgyalás tartására nem került sor, a Fővárosi Főügyészhelyettes KÜO 12495/2017/49. szám alatti beadványában rögzített indítványa értelemszerűen nem felelhet meg ezen kivételes esetnek, illetve a vádirat eredetileg sem tartalmazott az Indítványozóval szembeni indítványt. A Fővárosi Törvényszék tehát a Be. 80. § (1) bekezdés b) pontja alapján a Fővárosi Főügyészhelyettes Indítványozóval szemben előterjesztett büntetőjogi intézkedés alkalmazására irányuló indítványát elutasította.

d) Az elsőfokú ítélettel szemben – kizárólag az Indítványozóval, mint jogi személlyel szemben előterjesztett büntetőjogi intézkedés alkalmazására irányuló indítvány elutasítása tekintetében – az ügyészség jelentett be fellebbezést.

e) A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.145/2020/10. sorszámú végzésével (M/5) **helybenhagyta** a Fővárosi Törvényszék 511.B.1474/2019/35. számú ítéletét, az ügyészség jogi személlyel szemben előterjesztett büntetőjogi intézkedés alkalmazására irányuló indítványának elutasítása tekintetében, amellyel az elsőfokú bíróság ítélete jogerőre emelkedett.

f) Az immáron jogerős ügydöntő határozat ellen a Legfőbb Ügyészség BF.301/2020/14. szám alatt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – a Jszbt. 24. § (1) bekezdésére alapítottnan – a megtámadott határozatok jogi személyre vonatkozó rendelkezésének hatályon kívül helyezése és a Fővárosi Törvényszék új eljárásra utasítása érdekében.

g) A Kúria a 2022. április 13. napján kelt Bfv.III.454/2021/8. sorszámú végzésével (M/6) a Fővárosi Törvényszék 511.B.1474/2019/35. számú ítélete és a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.145/2020/10. számú végzése Indítványozóval szemben előterjesztett büntetőjogi intézkedés alkalmazására irányuló indítványt elutasító rendelkezését hatályon kívül helyezte, és e vonatkozásban az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

Indítványozó álláspontja szerint a Kúria Bfv.III.454/2021/8. sorszámú végzése - a jelen alkotmányjogi panaszban részletesen kifejtett okoknál fogva - súlyosan alapjogsértő.

2) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Indítványozó előadja, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal érintett ügyben jelenleg nincs folyamatban jogorvoslat a törvényesség érdekében, illetve felülvizsgálati eljárás, perújítás pedig nem került kezdeményezésre. A jelen ügyben folyamatban volt felülvizsgálati eljárás a Kúria Bfv.III.454/2021/8. számú ítéletével lezárult, jelen alkotmányjogi panasz a hivatkozott felülvizsgálati eljárásban hozott bírói döntést támadja, amellyel szemben rendes jogorvoslatnak, illetve további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indítványozó e helyütt rögzíti, hogy – ahogy az a vázlatos pertörténetből, illetve a mellékelt okiratokból is kiténik – a jelen eljárással érintett büntetőügy három természetes személy terhelttel szemben volt folyamatban, akik a nyomozati szakban egyezséget kötöttek, a büntetőeljárás az ő vonatkozásukban tehát már a Fővárosi Törvényszék előtti előkészítő ülésen jogerősen lezárult. Az a rendkívüli helyzet állt tehát elő, hogy a másodfokú eljárás, valamint a Kúria felülvizsgálati eljárása során a büntetőeljárás egyetlen résztvevője már csupán a természetes személy terheltkehez csupán járulékosan kapcsolódó, önálló eljárásjogi jogalanyisággal nem rendelkező Indítványozó volt.

Figyelemmel arra, hogy a Kúria hatályon kívül helyezte az Indítványozóval szemben másodfokon jogerőssé vált ügydöntő határozatot, és új eljárásra utasította az elsőfokú eljárást, tényyszerű, hogy a Kúria alaptörvény-ellenes döntésével szemben kizárólag jelen alkotmányjogi panasz biztosít jogorvoslati lehetőséget. A Kúria sérelmes döntése tehát szükségképpen az ügy érdekében hozott

döntésként értelmezendő, ellenkező esetben jelen alkotmányjogi panasz ezen okból történő visszautasítása esetén Indítványozó egyrészről elzárásra kerülne a Kúria döntésével szembeni hatékony jogorvoslat gyakorlásától, amely önmagában vetné fél az Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés szerinti jogorvoslati jogának sérelmét, másrészről pedig magának a T. Alkotmánybíróságnak sem lenne lehetősége állást foglalni a hatályos büntetőeljárás szabályozásban anomáliaként értékelhető, jelen beadvány II.3. pontjában bemutatott alkotmányjogi jelentőségű kérdésben.

3) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Indítványozó előadja, hogy a jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntés, a Kúria felülvizsgálati eljárásában 2022. április 13. napján kelt Bfv.III.454/2021/8. számú végzése, Indítványozó jogi képviselője részére 2022. május 6. napján került elektronikusan kézbesítésre. Minderre tekintettel, a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint nyitva álló hatvan napos határidő 2022. július 5. napján jár le. Mivel jelen alkotmányjogi panasz 2022. július 5. napján, azaz az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő utolsó napján került ajánlott küldeményként postázásra (illetve elektronikusan is előterjesztésre), rögzíthető, hogy a jelen alkotmányjogi panasz törvényes határidőben került előterjesztésre.

4) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó akként nyilatkozik, hogy a jelen alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés az Indítványozó jogait és érdekeit érinti, tekintettel azonban arra, hogy Indítványozó, mint az egyedi ügyben érintett szervezet a jelen alkotmányjogi panasszal érintett büntetőeljárásban fél volt (hiszen az ügyészség indítványa az Indítványozó vonatkozásában rögzített jogi személlyel szembeni büntetőjogi intézkedés alkalmazására irányuló indítványt), továbbá rá vonatkozóan a jelen beadvánnyal támadott Kúriai végzés rendelkezést tartalmazott (hiszen a Kúria sérelmes döntése az Indítványozóval szemben előterjesztett ügyészségi indítványt elutasító kétfokú bírósági döntést helyezte hatályon kívül, új eljárás lefolytatására utasítás mellett), valamint figyelemmel arra, hogy az Indítványozó jogára és kötelezettségére a sérelmes döntés nyilvánvalóan kiterjed, így Indítványozó érintettsége külön bizonyítást nem kíván.

Amennyiben a T. Alkotmánybíróság Indítványozó érintettségének bizonyítását látná szükségesnek, ennek igazolására (is) csatolja Indítványozó a mellékelt ügyiratokat (M/2-M/6).

5) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Indítványozó álláspontja szerint jelen ügy vonatkozásában több, az Abtv. 29. §-a szerinti bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség (alapjogsérelem) és egy alkotmányjogi jelentőségű kérdés

is felmerül, amelyek jelen alkotmányjogi panasz II.2. és II.3. pontjaiban kerülnek részletesen bemutatásra.

Jelen pontban Indítványozó az alábbi vázlatos áttekintését adja a bírói döntést érdemben befolyásoló alapjogsérelemeknek és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseknek.

- a) Indítványozó téves, a bírói döntést érdemben befolyásoló alapjogsérelemként hivatkozik arra, hogy a Kúria Végzésében rögzítette, hogy:
- *„[35] Tévedett az eljáró bíróság, amikor e két törvényi rendelkezés szűkítő értelmezése révén a vádirat benyújtását és a vádirati tényállás tárgyalás eredményéhez képest történő módosítását a jogi személlyel szembeni intézkedés alkalmazására tett indítvány előterjesztése kizárólagos lehetőségének tekintette.”*
  - *„[38] Amennyiben – mint jelen ügyben is – nem kerül sor tárgyalás tartására, az **nem jelenti azt, hogy az ügyészség kizárólag a vádiratban – előkészítő ülés megtartását megelőzően viszont már nem – indítványozhatja a jogi személlyel szembeni intézkedés alkalmazását.**”*
  - *„[39] Helytállóan utalt a Legfőbb Ügyészség a Jszbt. 7. § (2) bekezdés alapján alkalmazandó Be. 26. § (1) bekezdésére, amely szerint az ügyészség indítványt és észrevételt tehet minden olyan kérdésben, amelyben a bíróság dönt. A Jszbt. utaló szabálya szerint, ha a büntetőeljárás során a jogi személlyel szemben intézkedés alkalmazásának lehet helye, a Be. rendelkezéseit a Jszbt.-ben meghatározott eltérésekkel kell értelemszerűen alkalmazni.”*
  - *„[41] Az eljáró bíróságok által elfogadott – és a jogi személy érdekében eljáró ügyvéd által is képviselt – álláspont valójában csak akkor engedné az ügyészség számára a jogi személlyel szembeni intézkedés vádirat benyújtása utáni indítványozását, ha azt megelőzi a vádirati tényállás módosítása, függetlenül attól, hogy indokolt-e vagy sem. Ez az álláspont az előbbieken rögzítettek szerint a vádmódosítás kikényszerítését jelenti, amely **nem csak az eljárási funkciók megosztásának elvét sérti, hanem a Be. 26. § (1) bekezdésében rögzített általános ügyészségi indítványtételi és észrevételezési joggal is ellentétes.**”*
  - *“[43] Mindezek alapján a vádirat benyújtását követően, de a vádirati tényállásra alapítottan – valójában a Be. 26. § (1) bekezdése alapján – indítványozott jogi személlyel szemben alkalmazható intézkedést a bíróságnak érdemben el kell bírálnia akkor is, ha nem tart tárgyalást, és abban az esetben is, ha – bármilyen okból – tárgyalást tart, de a tárgyalás eredményéhez képest a vádirati tényállás módosítása nem szükséges.”*

A Kúria Végzésének fenti megalapozatlan és alaptörvény-ellenes álláspontjával szemben rögzítendő,

hogy Alaptörvény B) cikke (1) bekezdése szerinti jogállamisági klauzulának a Be. 6. § (1)-(3) bekezdéseivel, valamint a Jszbt. 13. § (1)-(2) bekezdéseivel, valamint a 17. § (2) bekezdésével történő összevetését követően megállapítható, hogy a jogállami büntetőeljárás (bírószaki szakának) alapja kizárólagosan a törvényes vád lehet. A vádhatóság által előterjesztett büntetőigénynak – ideértve akár a jogi személlyel szembeni joghátrány alkalmazására tett indítványokat is – tehát kizárólag a törvényes vád formai és tartalmi kritériumainak megfelelő a vádiratban kell rögzítésre kerülnie, a Be. 26. § (1) bekezdése alapján vádiraton kívül tett ügyészségi indítványban jogi személlyel szembeni büntetőjogi intézkedés alkalmazására irányuló indítvány tehát joghatályosan nem tehető. Az ettől a joghátránnyal sújtani kívánt személy hátrányára eltérést engedő bírószaki döntés szükségképpen sérti az érintett (jogi)személy Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírószaki eljáráshoz való alapjogát.

b) Indítványozó téves, a bírói döntést érdemben befolyásoló alapjogsérelemként hivatkozik arra, hogy a Kúria Végzésében rögzítette, hogy:

- *„[62] Mindezek alapján a vádirat és az ügyészség jogi személlyel szembeni intézkedés alkalmazására tett utóbbi indítványa mindazon adatokat tartalmazza, amelyek az eljáró bíróság számára lehetővé tették volna az indítvány érdemi elbírálását.”*
- *„[63] Törvényt sértett tehát az eljáró bíróság, amikor a jogi személlyel szemben előterjesztett, büntetőjogi intézkedés alkalmazására irányuló indítványt elutasította.”*

A Kúria Végzésének fenti megalapozatlan és alaptörvény-ellenes álláspontjával szemben rögzítendő, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének a Be. 422. § (1) és (2) bekezdéseivel, illetve a Jszbt. 13. § (2) bekezdésével történő összevetését követően megállapítható, hogy a bíróság eljárásának alapjául szolgáló vád törvényességének tartalmi kritériumai törvényi szinten, részletesen deklarációra kerültek. Az ügyészség által előterjesztett vádiratnak, illetve az Indítványozóval szemben előterjesztett büntetőjogi intézkedés alkalmazására irányuló indítványnak a jelen bekezdésben felhívott jogszabályhelyekkel történő összevetését követően rögzíthető, hogy a vádirat (és a jelen eljárás tárgyát képező ügyészségi indítvány) sérti a Be. 422. § (1) bekezdés b) pontját, illetve a Be. 422. § (2) bekezdés a) pontját, valamint a Jszbt. 13. § (2) bekezdését, különös tekintettel annak c) pontjára. Összefoglalóan rögzíthető tehát, hogy a vádirat (és indítvány) nem felel meg a törvényes vád követelményeinek, az tehát emiatt érdemi elbírálásra alkalmatlan. A mindezt figyelmen kívül hagyó, és az érdemi elbírálás kétfokon eljáró bíróságok általi mellőzésére „jogsértésként” hivatkozó Kúria döntése érdemét érintő alaptörvény-ellenességre figyelemmel Indítványozó álláspontja szerint megállapítható az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság klauzula mellett az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírószaki eljáráshoz való alapjogának sérelme is.

*

Tekintettel arra, hogy a hivatkozott alaptörvény-ellenes megállapítások a Kúria Végzése – amely az azt

megelőző jogerős ítélethez képest Indítványozó számára kedvezőtlen változást hozott – indokolásának részét képezik, a Kúria tehát részben a tárgybani jogsértő megállapításokra alapította döntését, kijelenthető, hogy az előző pontokban rögzített alaptörvény-ellenes megállapítások a Kúria döntését érdemben befolyásolták. A Kúria hivatkozott alapjogsértő megállapításai (és a jogsértő megállapítások rögzítésének folyamata, mint a bíróság eljárása) jogállami keretek között tarthatatlanok, mivel azok az alkotmányos jogvédelem egyszer már elért szintjének és garanciális rendszerének csökkentésére lehetnek alkalmasak. A Kúria Végzése és az annak meghozatalául szolgáló bírósági eljárás tehát sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság klauzula mellett az Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogát.

c) Indítványozó alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekinti és a T. Alkotmánybíróság állásfoglalását kéri abban a kérdésben, hogy megfelel-e a büntetőeljárás jogállami definíciójának az az eljárás, amennyiben igen, úgy lefolytatható -e olyan önálló büntetőeljárás, amelynek nincsen természetes személy terheltje, tárgyát egyetlen természetes személy magatartása sem képezi, a büntetőeljárás kereteit kijelölő vádirat pedig konkrét Különös Részi tényállásba ütköző bűncselekmény rögzítése nélkül, egyetlen mondatot tartalmaz a jogi személy vonatkozásában?

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

1) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény, Alapvetés

B) cikk

(1) *Magyarország független, demokratikus jogállam.*

Alaptörvény, /Szabadság és Felelősség/.

XXVIII. cikk

(1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

2) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott végzése (a továbbiakban: **Végzés**) két esetkörben valósított meg alapjogsértést az Indítványozó sérelmére:

A)

aa)

A Végzés 6. oldalán a következőket rögzítette a Kúria:

„[35] *Tévedett az eljáró bíróság, amikor e két törvényi rendelkezés szűkítő értelmezése révén a vádirat benyújtását és a vádirati tényállás tárgyalás eredményéhez képest történő módosítását a jogi személlyel szembeni intézkedés alkalmazására tett indítvány előterjesztése kizárólagos lehetőségének tekintette.*”

A Végzés 6. oldalán a következőket rögzítette a Kúria:

„[38] *Amennyiben – mint jelen ügyben is – nem kerül sor tárgyalás tartására, az nem jelenti azt, hogy az ügyészség kizárólag a vádiratban – előkészítő ülés megtartását megelőzően viszont már nem – indítványozhatja a jogi személlyel szembeni intézkedés alkalmazását.*”

A Végzés 6. oldalán a következőket rögzítette a Kúria:

„[39] *Helytállóan utalt a Legfőbb Ügyészség a Jszbt. 7. § (2) bekezdés alapján alkalmazandó Be. 26. § (1) bekezdésére, amely szerint az ügyészség indítványt és észrevételt tehet minden olyan kérdésben, amelyben a bíróság dönt. A Jszbt. utaló szabálya szerint, ha a büntetőeljárás során a jogi személlyel szemben intézkedés alkalmazásának lehet helye, a Be. rendelkezéseit a Jszbt.-ben meghatározott eltérésekkel kell értelemszerűen alkalmazni.*”

A Végzés 7. oldalán a következőket rögzítette a Kúria:

„[41] *Az eljáró bíróságok által elfogadott – és a jogi személy érdekében eljáró ügyvéd által is képviselt – álláspont valójában csak akkor engedné az ügyészség számára a jogi személlyel szembeni intézkedés vádirat benyújtása utáni indítványozását, ha azt megelőzi a vádirati tényállás módosítása, függetlenül attól, hogy indokolt-e vagy sem. Ez az álláspont az előbbieken rögzítettek szerint a vádmódosítás kikényszerítését jelenti, amely nem csak az eljárási funkciók megosztásának elvét sérti, hanem a Be. 26. § (1) bekezdésében rögzített általános ügyészségi indítványtételi és észrevételezési joggal is ellentétes.*”

A Végzés 7. oldalán a következőket rögzítette a Kúria:

„[43] *Mindezek alapján a vádirat benyújtását követően, de a vádirati tényállásra alapítottan – valójában a Be. 26. § (1) bekezdése alapján – indítványozott jogi személlyel szemben alkalmazható*

intézkedést a bíróságnak érdemben el kell bírálnia akkor is, ha nem tart tárgyalást, és abban az esetben is, ha – bármilyen okból – tárgyalást tart, de a tárgyalás eredményéhez képest a vádirati tényállás módosítása nem szükséges.”

ab)

A Kúria aa) pontban idézett megállapításainak alaptörvény-ellenessége az alábbiakban foglalható össze.

Alapvetésként szükséges hivatkozni a Be. 6. § (1)-(3) bekezdéseire, amelyek szerint:

„6. § (1) A bíróság vád alapján ítélezik.

(2) A bíróságnak a vádról döntenie kell, a vádon túl nem terjeszkedhet.

(3) A bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz.”

A büntetőeljárásról szóló törvényünk fent idézett, egyértelmű tömörséggel megfogalmazott rendelkezései lényegében **az Alaptörvény B) cikke (1) bekezdésének büntetőeljárásban történő gyakorlati megjelenéseként értelmezhetőek**. Amíg ugyanis az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése szerint: *„Magyarország független, demokratikus jogállam.”*, addig a Be. 6. §-ának hivatkozott bekezdései a **jogállami büntetőeljárás** (bíróági szakának) **alapként** a törvényes vádat jelölik ki, eltérést és kiterjesztő értelmezést nem engedő (!) módon.

A fent hivatkozott Be. szakaszból minden kétséget kizáróan következik tehát, hogy valamennyi olyan cselekmény, tény és körülmény, amelynek a vádhatóság a bíróság általi értékelését tartja szükségesnek, így amelyet – akár mint kiszabott joghátrány – kíván az érdemi döntés részévé tenni, előzetesen a vádiratban kell, hogy rögzítésre kerüljön.

A funkciómegosztás elve szerint a bíróság feladata az ítékezés, ami a gyakorlatban nem más, mint döntés az érvényesített büntetőigényről. A vádhatóság által előterjesztett büntetőigény az állam büntetőigényének érvényesítése, amelynek szigorú, törvényben meghatározott alaki és tartalmi kellékei vannak. A törvényes vád elsődleges formai követelménye az előterjesztett büntetőigény vádirati jellege. A vádhatóság által előterjesztett büntetőigénynek – ideértve a joghátrány alkalmazására tett indítványokat is - tehát **a vádiratban kell rögzítésre kerülnie a törvényes vád formai és tartalmi kritériumainak megfelelően, hiszen a bíróság vád alapján ítélezik**.

Az állami büntetőigény érvényesítéséhez elválaszthatatlanul kapcsolódó indítványok (pl. szankció kiszabása) megtételét a Be. a fentiek okán kizárólag a vádiratban teszi lehetővé rögzíteni.

Ez irányadó abban az esetben is, ha a természetes személy terheltek cselekményéhez kapcsolódóan, szükségképpen tehát járulékos jelleggel jogi személy vonatkozásában indítványozza az ügyészség büntetőjogi intézkedés alkalmazását.

A jogi személlyel szemben alkalmazandó büntetőjogi intézkedés alkalmazása kapcsán a Jszbt. 13. § (1) bekezdése irányadó, amely szerint: *„Ha a nyomozás adatai alapján a jogi személlyel szemben e törvény szerint intézkedés alkalmazásának lehet helye, az ügyészség a jogi személlyel szemben intézkedés alkalmazását - ha e törvény másként nem rendelkezik - a vádiratban indítványozza.”*

Az előző bekezdésben hivatkozott „törvény általi másként rendelkezés” alapján kizárólag a Jszbt. 17. § (2) bekezdése merülhet fel, amely szerint: *„Ha az ügyész a tárgyalás eredményéhez képest úgy látja, hogy a jogi személlyel szemben alkalmazható intézkedés feltételei fennállnak, a vádirati tényállást módosítja és a jogi személlyel szemben intézkedés alkalmazását indítványozza (...)”*.

A Jszbt. hivatkozott két szakasza is egyértelmű a tekintetben, hogy a jogi személlyel szembeni intézkedés alkalmazásának előfeltétele az erre irányuló **indítvány vádiratban történő rögzítése**.

A vádirati minőség jogi személlyel szembeni indítvány esetén történő megkövetelése jogállami garancia, amely tisztán levezethető az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, valamint a Be. 6. § (1)-(3) bekezdéseinek összevetése alapján. E körben szükséges utalni arra, hogy a Be. szabályai alapján büntetés kiszabásának, intézkedés alkalmazásának kizárólag természetes személlyel szemben van helye, hiszen csak természetes személy lehet a büntetőeljárás alanya. A jogi személlyel szemben büntető intézkedés alkalmazásának külön törvényi szabályozására éppen azért került sor, a külön törvényben leírt garanciák pedig éppen azt szolgálják, hogy a speciális helyzetű, a büntető eljárás résztvevői között nem szereplő jogi személy is olyan megfelelő eljárásjogi garanciákban részesüljön, amely a vádlotti jogokhoz közelít. A vádlott a vádból ismeri meg az ellene felhozott vádat, az ügyész pedig a bizonyítási eljárás eredményeképpen módosíthatja azt. Ezen garanciális szabály leképezése történt meg lényegében a jogi személyre is a Jszbt.-ben.

A Jszbt. kapcsán említendő meg, hogy a törvényhozói szándék vizsgálata során nyilvánvalóan tetten érhető, hogy számtalan garanciális jog tartozik a jogi személlyel szembeni büntetőeljárás során történő intézkedés alkalmazhatóságához. A speciális törvényben (Jszbt.) lényegében a Be. szabályainak jogi személlyel szembeni testre szabása történt meg éppen **a tisztességes bírósági eljárás alapelve** és a specialitás elve mentén. Nyilvánvaló, hogy a Jszbt. eltérést nem engedő szabályai által a jogalkotói akarat arra irányult, hogy a jogi személy érdekei ne sérüljenek, az Indítványozónak tehát lehetősége legyen megfelelő felkészülésre. **A Kúria döntése, amely a jogi személy sérelmére enged eltérést a**

vádhatóság számára a speciális törvény (Jszbt.) jogi személyre szabott, eltérést nem engedő rendelkezéseitől, szükségképpen sérti az Indítványozó tisztességes eljárásához való jogát.

Mindezek mellett, a Kúria döntése, amely elvitatja, hogy a jogi személlyel szemben alkalmazandó büntetőjogi intézkedésre irányuló indítvány kizárólag a Jszbt. 13. § (2) bekezdésében rögzített tartalmi elemeknek megfelelő vádiratban terjeszthető elő, szükségképpen vonja meg a jogi személyt azoktól a jogállami biztosítékoktól, amelyek a tárgybani indítványnak kizárólag vádiratban történő előterjeszhetőségét tették szükségessé. **Az irányadó garanciális szabályokat kiterjesztően értelmező és ezáltal a jogállami garanciáktól az eljárás érintettjét megfosztó bírói döntés pedig kizárólag a tisztességes eljárás elvével ellentétes lehet.**

Indítványozó tehát – az egyedi ügyben első- és másodfokon eljáró bíróságok álláspontját osztva – e helyütt rögzíti, hogy a fentiekben már hivatkozott tételes jogi szabályozásra figyelemmel, a Kúria alapjogsértő döntésével szemben, **kizárt a jogi személlyel szemben alkalmazható intézkedés kiszabására irányuló indítvány vádiraton kívüli [tehát akár a Be. 26. § (1) bek. alapján előterjesztett „egyszerű indítványban” történő] előterjesztése.**

E körben fontos kiemelni, hogy az indítvány nem csak akkor tekinthető törvényben kizártnak, ha azt a törvény kifejezetten tilalmazza, hiszen a Büntetőeljárás jog I-II. - új Be. - Kommentár a gyakorlat számára (frissítve: 2019. november 30., Harmadik kiadás, Szerkesztő: Belegi József, a továbbiakban: Kommentár) egyértelműen rögzíti, hogy: *„Törvényben kizárt az indítvány, ha a Be. nem teszi lehetővé, vagy kifejezetten megtiltja az indítvány előterjesztését.”*

Mivel tehát a Be. a jogi személlyel szembeni indítvány előterjesztését – a vádhoz kötöttség elvére tekintettel – kizárólag vádiratban teszi lehetővé rögzíteni, megállapítható, hogy az ügyészség tárgybani, jogi személlyel szembeni indítványa – szemben a Kúria II.2.a.aa) pontban rögzített, alaptörvény-ellenes álláspontjával – a Be. 26. § (1) bekezdésének megfelelő „egyszerű indítványban” nem tehető, azt a Be. nem teszi lehetővé. Indítványozó rögzíti tehát, hogy az az ügyészség tárgybani, jogi személlyel szembeni indítványa törvényben kizárt.

Indítványozó álláspontja szerint tehát a Kúria Bfv.III.454/2021/8. számú végzése alaptörvény-ellenes, az sérti az Indítványozó tisztességes bírósági eljárásához való alapjogát, mivel az az ügyészség felülvizsgálati indítványának helyt adva egyrésztől törvényben kizárt indítványt legitimál, másrésztől pedig a sérelmes Kúriai döntés deklarálja, hogy az ügyészség Be. 26.§ (1) bekezdésében írt általános ügyészi indítványtételi joga kiválthatja az igen speciális, külön törvényben (Jszbt.) szabályozott és vádirati minőséget megkövetelő indítványt.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”* A Kúria

sérelmes döntésének érdemére kiható, fent bemutatott alaptörvény-ellenességre figyelemmel Indítványozó a Kúria eljárásának tisztességességét sérelmezi.

Indítványozó ezúton nyilatkozik, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog vonatkozásában alapjogi jogképességgel rendelkezik, Indítványozó tehát alanya lehet a felhívott alapjognak. Indítványozó továbbá itt hivatkozik a jogtudomány irányadó álláspontjára is, Hajas Barnabás ugyanis *A megfelelő ügyintézéshez való jog a rendészetben – az ombudsmani gyakorlat kritikai elemzése* c. munkájának [Acta Humana, 2013/1. 103–115] 3. oldala 5. bekezdésében a következőket rögzíti: „*A tisztességes eljárás követelménye minden olyan eljárásra vonatkozik, amelyben valamely természetes vagy jogi személy az állam jogalkalmazói tevékenysége által érintett.*”. A Kúria bírósági eljárása – amelyben Indítványozó érintettként vett részt – nyilvánvalóan e körbe tartozik.

B)

ba)

A Végzés 9. oldalán a következőket rögzítette a Kúria:

„[62] Mindezek alapján a vádirat és az ügyészség jogi személlyel szembeni intézkedés alkalmazására tett utóbbi indítványa mindazon adatokat tartalmazza, amelyek az eljáró bíróság számára lehetővé tették volna az indítvány érdemi elbírálását.”

A Végzés 9. oldalán a következőket rögzítette a Kúria:

„[63] Törvényt sértett tehát az eljáró bíróság, amikor a jogi személlyel szemben előterjesztett, büntetőjogi intézkedés alkalmazására irányuló indítványt elutasította.”

bb)

A bíróság eljárásának alapjául szolgáló vád törvényességének tartalmi kritériumai (azaz a vád törvényes elemei) a Be. 422. § (1) és (2) bekezdéseiben kerültek deklarálásra. A jogi személy büntetőjogi felelőssége esetén a vád törvényességére irányadó, kiegészítő szabályként kell figyelembe venni a Jszbt. 13. § (2) bekezdését.

A Fővárosi Főügyészség KÜO.12495/2017/34. sorszámú vádiratának áttekintését követően az alábbi megállapítások tehetők.

A jogi személlyel szemben büntetőjogi intézkedés alkalmazásának törvényi előfeltétele, hogy a szándékos bűncselekmény elkövetése a jogi személy javára előny szerzését célozza vagy eredményezze, vagy a bűncselekményt a jogi személy felhasználásával kövessék el, és a bűncselekményt a jogi személy

vezető tisztségviselője vagy a képviseletre feljogosított tagja, alkalmazottja, illetve tisztségviselője, cégvezetője, valamint felügyelőbizottságának tagja, illetve ezek megbízottja a jogi személy tevékenységi körében kövesse el. Mindennek részletes indokát azonban nem adja a vádirat.

Az Indítványozónál állítólagosan realizálódott előny tényét a vádirat egyetlen félmondattal említi csupán a 2. oldal 6. bekezdés utolsó mondatában, mi szerint: „(...) azt [REDACTED] I. r. vádlottnak továbbították, aki a borítékban levő összeget [REDACTED] felé kiállított, egyéb ügyletekkel összefüggő készpénzes számlák kiegyenlítésére fordította.”. Arról, hogy az Indítványozó érdekében állítólagosan kiegyenlített számlák mikor, milyen sorszámon, ki által, milyen összegben, milyen ügyletekkel kapcsolatban kerültek kiállításra és azok az Indítványozó érdekében mikor, milyen összegben kerültek kiegyenlítésre, ezáltal pedig milyen összegű bűnös előny képződött a jogi személynél, nem került a vádiratban rögzítésre.

Fontos kiemelni, hogy az Indítványozóval szemben indítványozott intézkedés alapjául szolgáló - és csupán általánosságban hivatkozott - számlák nem kerültek egyedileg azonosítható módon bizonyítékként megjelölésre sem, azokra ily módon a vádirat sem hivatkozik.

A Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott Végzésében rögzítettekkel szemben a Vádirat nem vett tudomást a Jszbt. 13. § (2) bekezdés c) pontjáról sem, a vádiratban ugyanis elfogadható részletességgel nem került rögzítésre a vád tárgyát képező bűncselekmény és a jogi személlyel szembeni intézkedés alkalmazhatóságát alátámasztó körülmények pontos leírása. A Végzés [62] bekezdésében mindezek ellenére rögzített Kúriai megállapítás, mi szerint: „(...) **a vádirat és az ügyészség jogi személlyel szembeni intézkedés alkalmazására tett utóbbi indítványa mindazon adatokat tartalmazza, amelyek az eljáró bíróság számára lehetővé tették volna az indítvány érdemi elbírálását.**”, alappal vethetik fel a Kúria eljárása kapcsán az Indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogának sérelmét.

Indítványozó itt kívánja felhívni a T. Alkotmánybíróság figyelmét arra is, hogy a Be. és Jszbt. fent hivatkozott követelményeinek a vádirat mellett a Fővárosi Főügyészség vizsgált indítványa sem felel meg, amelynek – egyébként sem részletes – indokolása összesen 3,5 sor terjedelemben igyekezett sematikus indokát adni az Indítványozóval szemben alaptalanul indítványozott intézkedés szükségességének. Tényszerű tehát, hogy a Kúria álláspontjával szemben, erre tekintettel tehát még abban az esetben sem állna fenn a jogi személlyel szemben alkalmazandó büntetőjogi intézkedés törvényi előfeltétele, ha az indítványt helytelenül és jogellenesen a vádirat kiegészítéseként fogadnánk el.

Mindezek alapján kétség nélkül megállapítható, hogy a Kúria álláspontjával szemben, a vádirat (és a jelen eljárás tárgyát képező ügyészségi indítvány) sérti a Be. 422. § (1) bekezdés b) pontját, illetve a Be. 422. § (2) bekezdés a) pontját, valamint a Jszbt. 13. § (2) bekezdését, különös tekintettel annak c) pontjára. Összefoglalóan rögzíthető tehát, hogy a vádirat (és indítvány) nem felel meg a törvényes vád követelményeinek, az tehát emiatt érdemi elbírálásra alkalmatlan.

A mindezt figyelmen kívül hagyó, és az érdemi elbírálás kétfokon eljáró bíróságok általi mellőzésére „jogsértésként” hivatkozó Kúriának, a döntése érdemét érintő alaptörvény-ellenességére figyelemmel Indítványozó álláspontja szerint megállapítható az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság klauzula mellett az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogának sérelme.

C)

Amint azt Indítványozó már a fentiekben részletesen bemutatta, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Ítéletében az Indítványozó vonatkozásában olyan alapjogsértő megállapításokat rögzített (Isd. II.2.a.aa és II.2.b.bb), amelyek tekintettel arra, hogy a hivatkozott alaptörvény-ellenes megállapítások a Kúria Végzése – amely az azt megelőző jogerős ítélethez képest Indítványozó számára kedvezőtlen változást hozott – indokolásának részét képezik, a Kúria tehát részben a tárgybani jogsértő megállapításokra alapította döntését, kijelenthető, hogy az előző pontokban rögzített alaptörvény-ellenes megállapítások a Kúria döntését érdemben befolyásolták. **Márpedig az az eljárás, amelyben az ügy érdemében döntő Végzés (vagy ítélet) alaptörvény-ellenes megállapításokon alapszik, nem lehet tisztességes.**

Az eljárás tisztességessége kapcsán szükséges utalni T. Alkotmánybíróság töretlen joggyakorlatára, amelynek értelmében a tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes”.

A vizsgált ügy felülvizsgálati eljárásában a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. (Be.) törvény volt irányadó. Hivatkozott jogszabály Preambuluma egyértelműen rögzíti az eljáró bíróság vonatkozásában, hogy: *„Az Országgyűlés a Büntető Törvénykönyv, illetve a nemzetközi jog által büntetendő bűncselekmények elkövetőinek a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog érvényesülését biztosító, hatékony és észszerű határidőn belül lefolytatott eljárásban történő felelősségre vonása céljából (...) a következő törvényt alkotja.”* A jelen alkotmányjogi panaszban hivatkozott alapjogsértő kúriai rendelkezésekre utalva Indítványozó rögzíteni kénytelen, hogy az ügyében eljáró Kúria mellett, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközően járt el, konkrét eljárási szabályt is sértett.

A T. Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatában kijelentette, hogy *„egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok*

Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje. A pacta sunt servanda elvéből [Alkotmány 7. § (1) bekezdés, Alaptörvény Q) cikk (2)–(3) bekezdés] következően tehát az Alkotmánybíróságnak akkor is követnie kell a strasbourgi joggyakorlatot, az abban meghatározott alapjogvédelmi szintet, ha saját megelőző »precedens-határozataiból« ez kényszerűen nem következne.» {ABH 2011, 290, 321.; lásd: 166/2011 (XII. 20.) AB határozat, ABH 2011, 545.; 43/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [67]} Az Alkotmánybíróság a fent idézett 61/2011. (VII. 13.) határozata hangsúlyozza, „hogy az alkotmányos jogvédelem egyszer már elért szintje és garanciális rendszere nem csökkenthető, alapelemeinek köre nem szűkíthető, csak — egészen kivételes esetben — más alapjog védelme érdekében, a szükségesség-arányosság mércéjének figyelembe vételével és úgy, hogy az érintett alapjogok lényeges tartalma ne sérüljön. Az ennek nem megfelelő alkotmányvédelmi szint csökkentése ellentmond az alkotmányos jogállam követelményének.”

Összefoglalóan rögzítendő, hogy Indítványozó meglátása szerint a Kúria sérelmes Végzése élesen szembemegy úgy a nemzetközi, mint a magyar alapjogi joggyakorlat által kimunkált alkotmányvédelmi követelményekkel. A Kúria fent hivatkozott alapjogsértő megállapításai (és a jogsértő megállapítások rögzítésének folyamata, mint a bíróság eljárása) jogállami keretek között aggályosnak tekintendők részben azok tartalmi kijelentései miatt, részben pedig mivel azok alapján – a fentiekben bemutatott – előre láthatóan lényegében egyetlen kimenetelű megismételt eljárás indul, így a sérelmes döntés az alkotmányos jogvédelem egyszer már elért szintjének és garanciális rendszerének csökkentésére lehet alkalmas.

Tekintettel arra, hogy az iménti két pontban [II.2.a) és II.2.b) pontok] megjelölt jogszabály- (Be. és Jszbt.), különösen pedig alaptörvény-ellenes megállapítások a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság eljárásában, pontosan a jelen alkotmányjogi panasszal támadott Bfv.III.454/2021/8. sorszámú Végzésében kerültek rögzítésre, hivatkozott jogsértések pedig a Végzés tartalmára tekintettel, azt érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek tekinthetők, megállapítható, hogy a felülvizsgálati eljárásban sérült az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság klauzula mellett az Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való joga is.

3) Alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Kúria a vesztegetés elfogadásának büntette miatt [REDACTED] és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a Legfőbb Ügyészség által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva, a Fővárosi Törvényszék 511.B.1474/2019/35. számú ítélete és a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.145/2020/10. számú végzése Indítványozóval szemben előterjesztett büntetőjogi intézkedés alkalmazására irányuló indítványt elutasító rendelkezését hatályon kívül helyezte, és e vonatkozásban az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A Kúria Bfv.III.454/2021/8. Végzése a Be. 663. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnak azt az utasítást adta, hogy a megismételt eljárást a Jszbt. 25. § (4) bekezdésében írtakra figyelemmel folytassa le.

A Kúria döntése értelmében tehát büntetőeljárás lefolytatására és előkészítő ülés tartására kell, hogy sor kerüljön egy olyan ügyben, amelynek **valamennyi természetes személy terheltje vonatkozásában jogerős ítélet született**. A megismételt eljárásról hivatkozott büntetőeljárásról tehát olyan eljárásról kellene lefolytatni, amelynek **egyetlen alanya egy jogi személy lenne**, az eljárás tárgya pedig mindösszesen egy fogalmilag a természetes személy terhelt cselekvőségéhez kapcsolódó, önmagában bűncselekménynek nem minősülő járulékos kérdésben történő döntés lenne.

Indítványozó itt kíván utalni a *Büntetőeljárás jog I-II. - új Be. - Kommentár a gyakorlat számára* (Harmadik kiadás, szerkesztő: Belegi József, Budapest, 2021, a HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó, Budapest kiadása a továbbiakban: **Kommentár**) c. munkára, amely szerint: *„Ehhez képest pedig szem előtt kell tartani, hogy a büntetőeljárás a büntető anyagi jog érvényre juttató szabályozás, aminek alapját pedig az alanyi bűnfelelősség, vagyis a természetes személy elkövető magatartása képezi. Ennek következménye, hogy a terhelte vonatkozó Be.-rendelet szerint a "terhelt az, akivel", ami egyértelműen jelzi, hogy terhelt kizárólag természetes személy lehet. E tekintetben közömbös a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény.”*

A fentiek alapján tehát, ténszerű, hogy a Kúria alaptörvény-ellenes iránymutatása alapján egy olyan „büntetőeljárás” kerülne lefolytatásra, amelynek mivel nincsen természetes személy terheltje, Mindezekre figyelemmel a Kúria Végzése alapján lefolytatandó eljárás aligha lenne megfeleltethető a büntetőeljárás definíciójának.

*

Indítványozó alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekinti és a T. Alkotmánybíróság állásfoglalását kéri abban a kérdésben, hogy megfelel -e a büntetőeljárás jogállami definíciónak az az eljárás, amennyiben igen, úgy lefolytatható -e olyan önálló büntetőeljárás, amelynek nincsen természetes személy terheltje, tárgyát egyetlen természetes személy magatartása sem képezi, a büntetőeljárás kereteit kijelölő vádirat pedig konkrét Különös Részi tényállásba ütköző bűncselekmény rögzítése nélkül, egyetlen mondatot tartalmaz a jogi személy vonatkozásában?

4) Záró gondolatok

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Nemzeti hitvallás deklarálja, hogy: „(...) *népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi*”. Ennek értelmében a demokratikus jogállammal szembeni elvárás, hogy polgárai és intézményei számára biztosítsa a tisztességes eljárást. Indítványozó határozottan képviseli azon meggyőződését, hogy az állam független és pártatlan bírósága (a Kúria) ezen követelménynek nem tudott maradéktalanul eleget tenni, ezzel pedig megsértette Indítványozó alapvető jogait.

A jelen beadvány elején összefoglalt rövid pertörténet áttekintése után talán nem tekintendő túlzásnak, hogy Indítványozó a saját ügyében tanulta meg, mennyire igazak lehetnek Sulyok Tamás gondolatai, amelyek lényege szerint: az eljárás tisztességes minősége nem szabályok, elvek formális és egymástól elszigetelt alkalmazásán múlik, ugyanis azok valamennyi részletszabály formális betartása ellenére sem eredményezik automatikusan a tisztességes eljárást.¹

Indítványozó kéri tehát a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Végzésének fentiekben részletesen kifejtett alaptörvény-ellenességeire tekintettel, Indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjoga védelmében, a Kúria Végzését megsemmisíteni szíveskedjen.

III. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

1) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet (végzés) végrehajtásának felfüggesztését.

Indítványozó ezúton nyilatkozik, hogy nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet (végzés) végrehajtásának felfüggesztését.

2) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Mivel Indítványozó jogi képviselővel jár el, így jelen alkotmányjogi panasz mellékletét képezi a kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviseletre vonatkozó, teljes bizonyítóerejű magánokiratba foglalt ügyvédi meghatalmazás.

3) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Indítványozó ezúton akként nyilatkozik, hogy a személyes adatai (neve) közzétételéhez nem járul hozzá.

4) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

---

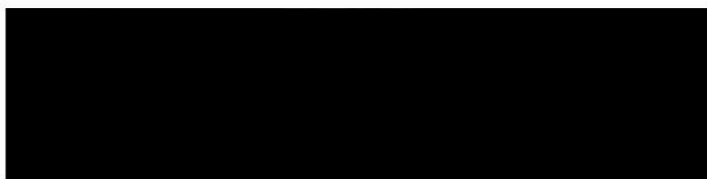
¹ SULLYOK Tamás: „A védelemhez való jog összehasonlító vizsgálata” in Badó Attila (szerk.): A bírói függetlenség, a tisztességes eljárás és a politika (Budapest: Gondolat 2011) 206.

Jelen alkotmányjogi panaszhoz csatolásra kerül:

- Ügyvédi meghatalmazás (M/1)
- A Fővárosi Főügyész helyettes KÜO 12495/2017/34. sorszámú vádirata (M/2)
- A Fővárosi Főügyész helyettes KÜO 12495/2017/49. sorszámú indítványa (M/3)
- A Fővárosi Törvényszék 511.B.1474/2019/35. sorszámú ítélete (M/4)
- A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.145/2020/10. sorszámú végzése (M/5)
- Kúria Bfv.III.454/2021/8. sorszámú végzése (M/6)

Kelt: Budapest, 2022. július 5.

Tisztelettel:

Indítványozó

jogi képviselő:

dr. Gyalog Balázs
ügyvéd

